

Nr 2

Veebruar 2007

TÄHKE

WWW.LASTEKAS.EE

Veebruarikuus on mitu tähtsat päeva: sõbrapäev, vastlapäev ja kõige tähtsam päev – Eesti Vabariigi sünnipäev. Siis on kõik töölt, koolist ja lasteaiast kodus ning hästi rõõmsad.

Vabariigi aastapäev tekitab elevust ka metsarahva seas. Kuusikus korraldatakse sel puhul uhke ball, kuhu on kutsutud kõik loomad.

Põdraproua Tiina tahab ballil eriliselt ilus välja näha. Juba hommikust saadik on ta end ehtinud: on karva silunud ja sõrgu lakkinud, sarvi soengusse sättinud ja mida kõike veel. Nüüd asub ta, esiemade rahvariided seljas, peopaiga poole teele. Üsna balliplatsi lähedal tuleb talle vastu jänes Helmut. Helmut on Tiinat nähes mõnevõrra üllatunud. Uudishimulikuna kepsleb ta mitu ringi ümber põdra ja ütleb siis...

Mida Helmut ütleb?

Toimetus ootab vastuseid 20. veebruarini meiliaadressil taheke@taheke.ee või lahtisel postkaardil aadressil Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn.

Vastusele lisa **kindlasti** oma nimi, vanus ja aadress!

Seekord on leidlikumatele vastajatele auhindadeks Lemony Snicketi raamat „Karm kool“ kirjastuselt Draakon ja Kuu ning Kristiina Kassi raamat „Samueli võlupadi“ kirjastuselt Tänapäev.

...

Jaauarikuu jutumullimängus tuli välja mõelda, mida arvab põhjapõder Tõnu oma imelikest suuskadest.

Võiduvastused:

Tõnu ütleb: „Suurepärane! Nüüd ma tean, et mu sarved näitavad ida-lääne suunda!“

Helene Vellevoog (8 a), Tallinn

Tõnu lausub: „Küsin jõuluvanalt teise paari veel, siis saan kaks korralikku suusapaari.“

Kaisa Säälits (7 a), Puurmani

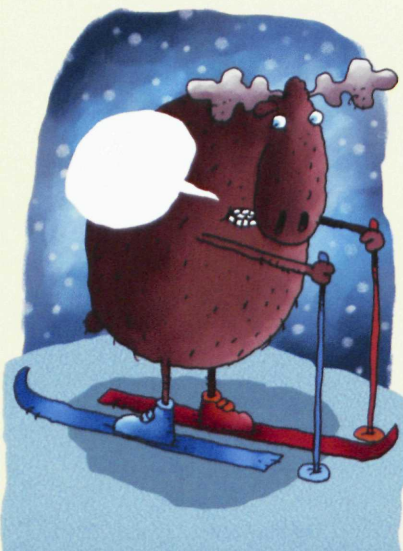
Tõnu arutleb: „Mu suuskadel on vist teisel pool maakera omavahel kohtumine. Kui nad kumbki teiselt poolt maakera lähevad, siis jõuavad nad ühel ajal ka kohale!“

Mariin Pantelejev (9 a), Tallinn

Võiduvastuste saatjad saavad auhinnaks Roald Dahli raamatu „Nõiad“ kirjastuselt Draakon ja Kuu, „Minu esimese tutvuse kuulsate kangelastega“ kirjastuselt Valgus ja CD-plaadi „Tingel-tangel“, millel laulavad laulustuudio Bel Canto lapsed. **Palju õnne!**

Vaata ka Täheke kodulehekülge aadressil **www.taheke.delfi.ee**

Joonistanud Hillar Mets

SISUKORD

Jutumull.....	2
Uudised.....	3
Luuletused <i>Aidi Vallik, Mooses Kook, Ilmar Trull.....</i>	4
Indrek vaatab Eestit <i>Jaanus Vaiksoo.....</i>	6
President ja Funafuti suursaadik <i>Aino Pervik.....</i>	8
Vahva amet	
President Ilves: Eesti riigi sünnipäeval peab	
lehvima Eesti lipp <i>Ilona Martson.....</i>	10
Raamat.....	12
Post.....	13
Võistlus.....	14
Kokanurk.....	15
Meisterdus.....	16
Nali.....	18
Arva ära!.....	19

TÄHEKE

SA Kultuurileht lasteajakiri
ASUTATUD JAANUARIS 1960 • ILMUB KORD KUUS

Toimetuse address:
Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn
taheke@taheke.ee
Telefon 6463 697

Peatoimetaja Piret Raud
Kunstiline toimetaja Priit Rea
Makett Dan Mikkin

Tähekest saab tellida otsekorralduslepinguga
www.tellimine.ee
telefon 6662 535

Esikaane on joonistanud Anu Kalm.

TÄHEKEST TOETAB EESTI KULTUURKAPITAL

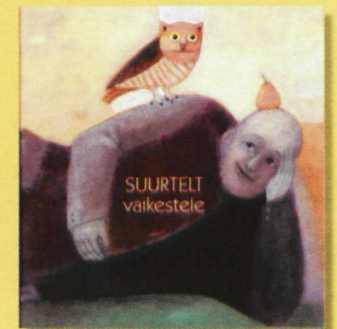
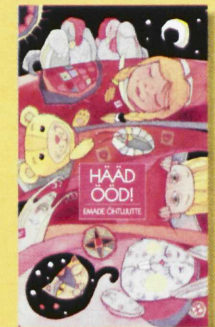
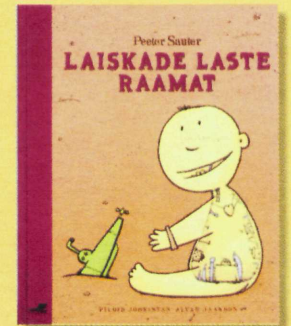
ILMAR TRULLIL ON JUUBEL

21. veebruaril saab 50-aastaseks kirjanik ja illustraator Ilmar Trull. Täheke õnnitleb juubilari kogu südamest!

5 KAUNIMAT LASTE- RAAMATUT ON SELGUNUD

1. veebruaril auhinnati Eesti Rahvusraamatukogus raamatukonkursi „5 kauneimat lasteraamatut“ võitjaid. 2006. aasta kõige ilusamateks raamatuteks osutusid Mihkel Ulmani raamat „Nukkude teater“ ja Grigori Osteri raamat „Kahjulikud nõuanded“, neile mõlemale on pildid joonistanud Jüri Mildeberg; samuti Piret Mildebergi illustreeritud „Hääd ööd! Emade õhtujutte“, Alvar Jaaksoni illustreeritud ja Peeter Sauteri kirjutatud „Laiskade laste raamat“ ning Juss Piho piltidega luulekogumik „Suurtelt väikestele“.

EESTI LASTEKIRJANDUSE KESKUS SAAB UUE KODU

Eesti Lastekirjanduse Keskus loodab veel selle aasta sügisel kolida oma praegusest elupaigast Tallinnas Liivalaia tänaval uude kodusse vanalinna Pikale tänavale majja number 73. See on üks õige vana, laheda pööningu ja põnevate nurgatagustega mõnus maja, mis tehakse korda selleks, et lastel oleks seal hea raamatuid lugeda ja laenutada, kunstinäituseid vaadata ning muinasjutu- ja töötubades käia.

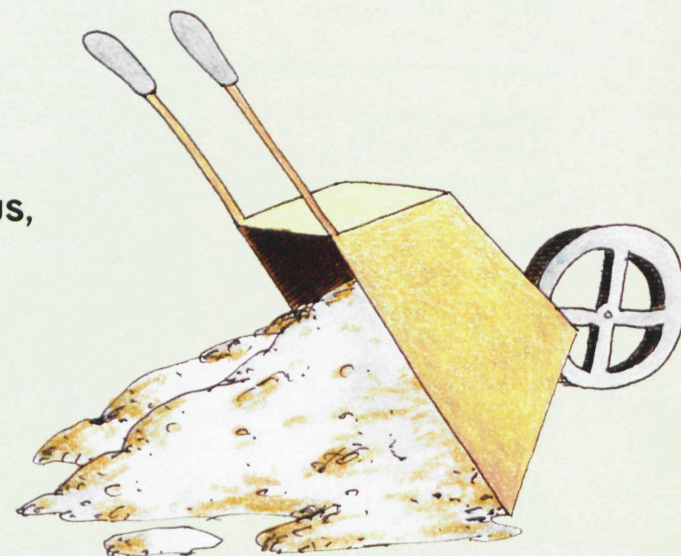

Aidi Vallik

SÕBRATÜNG

MIS MA TEEN, KUI MINU SÕBER
KEERAB MULLE KÄRU?
EKS SIIS TULEB MINUL MINNA,
TEHA TALLE SÄRU.
TEMA TARGU LASEB JALGA
VÕI SIIS VISKAB VARVAST!
AGA ASI ALLES ALGAB,
KÜLL TA SAAB VEEL KARVAST
KÄTT, EI TEA JAH, KELLE OMA,
OMA ELUS TUNDA!
NII ET KÜLLAP SIIS TA NAGU
UDUPASUN UNDA.
JÄNES PÜKSIS, VESI AHJUS
OLGU SELLEL TÕPRAL,
KELLEL ÜLDSE POLNUD KAHJU
HANITADA SÕPRA.

KÜLL MA TEEN TAL UUT JA VANA,
EI MA VISKA VILLAST
EGA MUNE NAGU KANA,
SIIS VAID OLEN SILLAS,
KUI SAAN TALLE OMAKORDA
HÜVA TÜNGA TEHA!
KÄTTEMAKS JU MAITSEB MAGUS,
LEEVENDAB KA VIHA.
EKS SIIS PÄRAST EDASI ME
SÕBRAD OLLA VÕIME!
MIS ME IKKA PIKALT PÕEME,
PUUDA SOOLA SÕIME
SELLE PULLI KÄIGUS ÄRA,
NII ET SEDA NÄGU!
LAS TA AJAB MULLE PADA,
MINA AJAN KÄGU.

Mooses Kook

KOOK JA MOOS

SÕBRAPÄEVA ÜHESKOOS
TÄHISTASID KOOK JA MOOS.

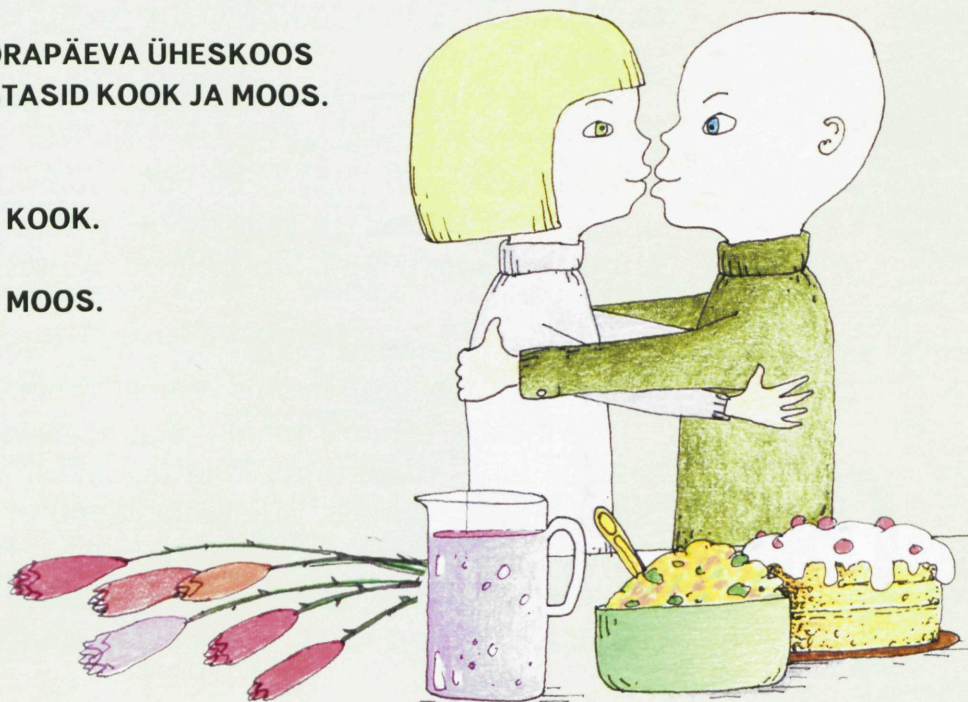
ET RÕÕMUSTADA ARMAST MOOSI,
KOOK TALLE KINKIS SADA ROOSI.

ENT MOOSIL OLI PAHA NÜÜD.
TA TUNDIS PIINLIKKUST JA SÜÜD:

MUID MOOSIL POLNUD KINGITUSI,
KUI AINULT MAGUS MOOSIMUSI.
JUST. MOOSIMUSI.

NII SÕRAPÄEVA ÜHESKOOS
TÄHISTASID KOOK JA MOOS.

JUST.
KOGU KOOK.
JUST.
KOGU MOOS.

Ilmar Trull

SÕBRAPÄEV

SÕBRAPÄEVAL SÕBRALE
VAHEL TEEME SALATI,
AGA MITTE ALATI.

VAHEL TEEME TALLE KOOGI,
VAHEL MÕNE MAITSVA JOOGI.
VAHEL TEEME TALLE NALJA,
VAHEL TEEME TALLE VÄLJA.

VAHEL TEEME KINGITUSI,
NÄITEKS MÜTSI VÕI SIIS SALLI.
VAHEL TEEME LIHTSALT MUSI,
VAHEL TEEME LIHTSALT KALLI.

IGAL JUHUL EI VII SOLKI
EGA ANNA TALLE KOLKI.

Jaanus Vaiksoo

INDREK VAATAB EESTIT

Indrek võttis julguse kokku ja ronis Emumäe vaatetorni trepi viimaseid astmeid mööda peatumata üles. Kõrgus pani pea ringi käima. Isa seisis juba üleval ja uuris binokliga ümbrust. Vaade oli võimas. Ettevaatlikult nihkus Indrek isa kõrvale. Ümberringi olid rohelised metsad ja põllud, üksikud majad paistsid siit väikeste mänguklotsidena.

„Noh, näed, selline siis ongi Eestimaa,“ ütles isa Indrekule ja andis talle binokli. „Vaata sellega lähemalt.“

Indrek tõstis binokli silmade juurde. „Kas see kõik ongi Eesti?“ imestas ta.

„Tegelikult on Eesti palju-palju suurem, kui siit paistab,“ seletas isa, „aga umbes selline ta on: suured metsad, põllud, järved, jõed. Ainult merd ei ole näha.“

Indrek ei saanud sellest hästi aru. Gloobuse peal paistis Eesti küll hoopis väikese täpina.

Isa naeris: „Suure maakeraga võrreldes on Eesti muidugi väike täpp, kuid tegelikult jätkub siin inimestele õnneks veel palju ruumi ja ilusat loodust.“

„Aga miks siis lasteaias Jenny-Berit ütles, et nemad lähevad varsti Inglismaale elama, sest

tema emme jaoks jääb Eesti kitsaks ja tema saab Inglismaal uue issi?“

„Kas ta ütles ikka niimoodi?“ kahtles isa.

„Ütles küll,“ kinnitas Indrek. „Aga kuule, äkki on Jenny-Beriti ema hoopis suur hiiglane, sest kuidas ta siis Eestisse ära ei mahu, kui siin on ometi nii palju ruumi?“

„Ei usu, et ta on hiiglane,“ naeris isa jälle.

„Kindlasti on hiiglane,“ arvas Indrek siiski ja näitas käega tornist alla. „Vaata, meil küll ei ole ju siin kitsas elada.“

„Tead, Indrek,“ muutus isa nüüd äkki tõsiseks. „Mõnel inimesel ei ole alati kodu või pole tal õiget koduarmastust. Sellepärast tundubki talle, et oma kodus on kitsas ja paha.“

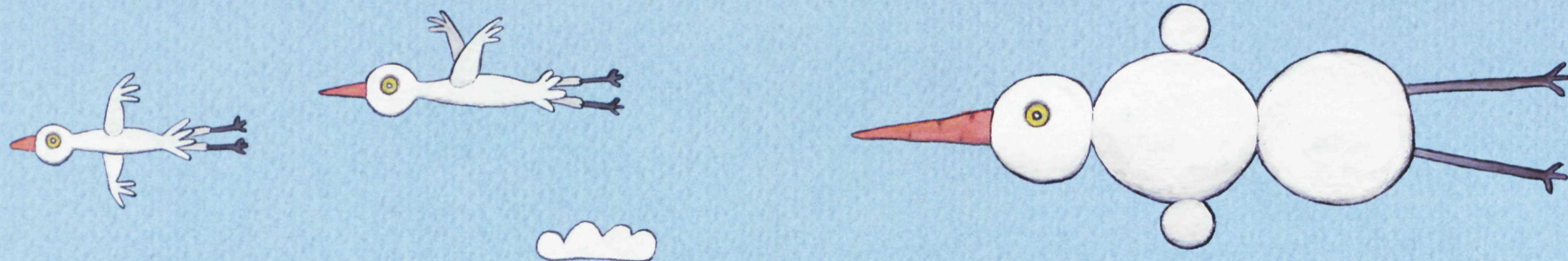
Indrek vaatas isale otsa. „Kas sulle tundub ka niimoodi?“

„Ei, mulle ei tundu,“ ütles isa. „Minu arust on Eestis väga mõnus elada. Mujal maailmas on inimestel tihtipeale hoopis vähem ruumi ja nad elavad suurtes linnades hästi tihedalt koos.“

Indrek käis nüüd tornis juba julgemalt ringi ja vaatas igasse suunda. Midagi nii ilusat polnud ta oma arust veel kunagi näinud. Ei, tema küll ei raatsiks Eestist päriselt ära minna nagu Jenny-Berit. Pealegi on siin tema sõbrad Jaan, Oliver, Kristjan ja Astrid. Aga Jenny-Beritile ta seda ei räägi. Igaks juhuks. Äkki saab veel pahaseks ja kaebab emale ära. Ja ühe kurja hiiglaseemaga ei tahtnud Indrek küll parema meelega kokku sattuda.

Joonistanud Jüri Mildeberg

Aino Pervik

PRESIDENT JA FUNAFUTI SUURSAADIK

Ühel hommikul hakkas sadama lund. Sadas ja sadas. Sadas terve päeva. Õhtuks oli maas paks lumi. Ja sadu muudkui jätkus.

Õhtu eel võttis president vastu uut Funafuti saare suursaadikut. See oli pidulik sündmus. Äkki helises presidendi täiesti isiklik mobiiltelefon, mille numbrit teadsid ainult presidendi perekonnaliikmed. Lepitud oli niiviisi, et helistada tohib ainult siis, kui asi on äärmiselt tähtis, lausa eluohtlik. Helistamine oleks võinud ju sattuda mingile sellisele hetkele, kui presidendil on parajasti väga esinduslik kohtumine. Just täpselt nagu praegu oligi.

President võttis taskust mobiiltelefoni ja heitis pilgu peale.

Helistaja oli presidendi lapselaps. President kohkus. Ta arvas, et lapselaps on hirmsas hädas ja ta tuleb kiiresti ära päästa.

„Vabandust!” ütles president Funafuti suursaadikule ja tõstis telefoni kõrva äärde.

„Vanaisa!” ütles lapselaps hästi armsa häälega. „Mul on väga tähtis asi!”

President kortsutas kulmu.

„Ja nimelt?” küsis ta.

„Mul on praegu kõige hirmsam hädaolukord,” ütles lapselaps haleda häälega, ja hõiskas siis: „Lund sajab! Palun tule minuga kelgutama, hästi natukeseks! Palun, palun! Mitte kellelgi ei ole aega minna kuhugi, kus saaks kelgutada, aga just sinu maja kõrval on kelgumägi!”

„Ma helistan tagasi,” ütles president ja sulges telefoni.

Tegelikult tahtis president kangesti minna välja lumesaju kätte. Nii mõnus oleks lapse- lapsega natuke kelgutada! Kuid oli ju vaja teha presidenditööd. Vaja oli võtta vastu Funafuti saare suursaadiku volitused ja seejärel saadikuga vestelda.

President ütles tasakesi käsundusohvitserile, et see saadaks autojuhi lapselapse järele. Siis pöördus ta uuesti Funafuti suursaadiku poole. Saadik luges presidendile ette kõik, mis sellisel puhul lugeda ja öelda tuleb. President jälle vastas nii, nagu tema amet ette näeb.

Kui pidulik osa läbi sai, hakkas president saadikuga vestlema. Ka see oli ette nähtud.

President küsis viisakalt, kas saadik on ka varem põhjamaades saadikutööd teinud.

„See on üldse mu esimene lähetus!” ütles Funafuti suursaadik. „Põhjamaad on väga huvitavad. Siin sajab lund. Funafuti saarel ei ole mitte kunagi lund. Seal on kogu aeg väga soe.”

„Aga teate!” ütles president. „Me võiksime minna vaatama, mida meie maa lapsed lumega teevad.”

Ja president võttis Funafuti suursaadiku kelgumäele kaasa!

Ka lapselaps oli juba kohal. Lapselaps oli tohutult rõõmus, et vanaisa tuleb temaga kelgutama. Ta oli ju niipalju väike, et vanemad teda veel üksi kelgumäele ei lubanud. Palju mis võib lapsega juhtuda.

Funafuti suursaadik oli kelgutamisest äärmiselt huvitatud. Presidendi lapselaps laenas talle oma kelku, et ta saaks proovida, mis tunne on mäest alla lasta.

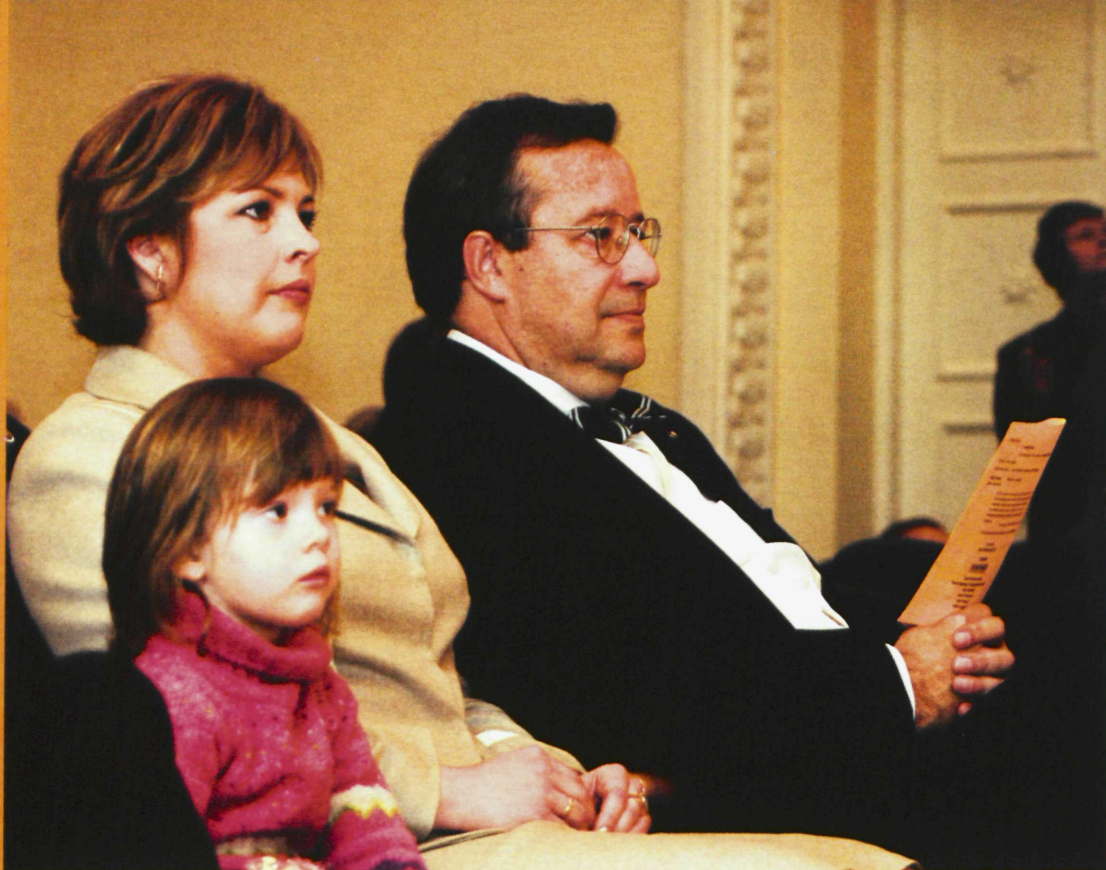
Suursaadik huilgas kelgu peal nagu pasun. Ta ütles, et niiviisi väljendatakse tema saarel ülimat rõõmu. Näiteks kui keegi saab mõne eriti suure kala kätte, siis ta tuututab, et kõik kuuleksid ja saaksid kaasa rõõmustada.

Pärast näitas president suursaadikule, kuidas lumepalli teha. Ka see meeldis saadikule väga. Nüüd hakkasid kõik lumesõda pidama. Turvamehed ja käsundusohvitser ja suursaadik ja president ja lapselaps. Kõik teised lapsed ka, kes kelgumäel olid.

„Ma olen vaimustatud!” lausus Funafuti suursaadik lahkudes ja huilgas veel natuke.

Joonistanud Piret Raud

TOOMAS HENDRIK ILVES OMA NAISE EVELINI JA TÛTRE KADRI KEIUGA

Eesti Vabariigi Presidendil Toomas Hendrik Ilvesel on 24. veebruaril hästi palju tegemist. Kõigepealt peab ta Tallinnas Vabaduse platsil vastu võtma Eesti sõjaväe paraadi. Paraad toimub iga ilmaga! Siis sõidab president Tartusse, kus tänavu toimub Eesti Vabariigi 89. sünnipäevale pühendatud kontsert ja pidulik vastuvõtt. President peab enne kontserti kõne pidama, siis kontserti kuulama ja hiljem sadadel külalistel kätt suruma. Televisoorite vahendusel jälgib seda kogu Eestimaa rahvas. Enne sünnipäevapidu leidis president Toomas Hendrik Ilves siiski aega, et mõnedele Tähekesse küsimustele vastata.

PRESIDENT ILVES: EESTI RIIGI SÜNNIPÄEVAL

Kelleks te lapsena saada tahtsite?

Teadlaseks. Arvasin, et on tore, kui tead millestki väga palju.

Kas te sporti ka tegite?

Jah, tegin – ujusin. Kuna mul meeldis niikuinii vees olla, siis oskasin hästi kiiresti ujuda ja lõpuks pandi mind ka võistlustel ujuma. Ma ei olnud kunagi kõige parem, kuid alati proovisin.

Milliseid raamatuid te lapsena lugesite?

Igasuguseid. Lemmikuteks olid Alexandre Dumas' seikluslood: "Kolm musketäri", "Kakskümmend aastat hiljem", "Mees raudmaskis" ja "Krahv Monte Cristo".

Mis oli teie lemmikloomiks ja lemmikfilm?

Kui ausalt öelda, siis ma ei lugenud kunagi koomikseid. Lemmikfilm oli aga "Mary Poppins".

Kas teil lapsena loomi ka oli? Aga praegu?

Lapsena oli meil peres järjest mitu kassi. Praegu on meie kodus aga iiri setter Ludvig, teate, selline pruun pikakarvaline koer. Üheksa aastat tagasi märkas minu naine Evelin ühte kuulutust,

PEAB LEHVIMA EESTI LIPP

et kellelgi on müüa iiri setteri kutsikad ja nii sat-tuski Ludvig, hästi sõbralik ja usaldav koer, algu-ses meie Tallinna korterisse ja hiljem Mulgimaa Ärma tallu, kuhu kolisime elama.

Mida te oma lastega koos ette võtate?

Oo... me kokkame! Meil õnnestuvad väga hästi kalast tehtud toidud. (Ma imestan, kui kuulen, et mõned lapsed ei söö kala, mis on ometi väga ka-sulik ja tervislik.) Siis me matkame, teeme koos talutöid, käime kontsertidel...

Mitu kikilipsu teil on? Mis värvi lips on kõige ilusam?

Kindlasti üle kuuekümne. Minu lemmik kikilips on kollase ja sinise triibuline.

Kuidas peaks Eestimaa lapsed tähistama Eesti Va-bariigi aastapäeva? Mida peaks sel päeval tegema?

24. veebruari hommikul tuleb kõigepealt välja minna ja vaadata, et teie majal lehviks Eesti lipp. Eesti lipp peab Eesti riigi sünnipäeval lehvima. Kui võimalik, minge koos vanematega Tallinna Vabaduse väljaku äärde uudistama kaitseväge paraadi, kus sõdurid marsivad ning näidatakse soomusautosid ja kahureid. Muidugi näeb seda

PRESIDENT SOOVITAB LASTEL VABARIIGI SÜNNIPÄEVA PUHUL LUGEDA MÕNDA ISAMAALIST LUULETUST.

ka telerist, aga kohapeal on ikka uhkem olla. Siis tuleks kodus pidupäevalaud katta ja ehk võiksite lugeda Eesti kohta isegi mõne toredata luuletuse. Näiteks on Peeter Volkonski kirjutanud lühikese luuletuse, mis jääb kergesti meelde:

ILUSAD ON LILLED, LOOMAD,
INIMESED KA,
AGA KÕIGE ILUSAM ON
SINU ISAMAA.

Ilona Martson

Pildistanud Elmo Riig (Sakala) ja Mariann Rea

LEIUTAJATE- KÜLA LOTTE

Andrus Kivirähk
Eesti Joonis-
film, 2006

Lotte on väike koeratüdruk, kes elab Leiutajatekül-
las. Lottest on varem tehtud kaks filmi
ja üks raamat. Nüüd ilmus teine. See raa-
mat on tehtud teise filmi järgi. Seal on
paar asja teistmoodi ka kui filmis.

Raamat on väga tore ja naljakas.
Mulle meeldib tegelastest kõige rohkem
mesilane Susumu, sest ta on jaapanlane
ja oskab judot. Ta õpetab judot ka kü-
laelanikele. Eriti naljakas on, kui jäne-
seisa Adalbert leiutajate võistluse ajal
karjuma hakkab ja Susumu talle judot
teeb. Ja veel on naljakas see, kui mutid
John ja James Lottet, Lotte isa ja teisi
judosportlasi tontideks peavad, sest
mutid arvavad, et maailmas on olemas
ainult mutid, hiired, vihmaussid ja tondid
ja mitte kedagi muud. Naljakaid kohti on
seal veel palju.

Mulle ei meeldi, et see lugu nii lühi-
ke on. See võiks olla ikka palju pikem.

Paul Kalda (7 a), Tallinn

Heiki Ernitsa illustratsioonid

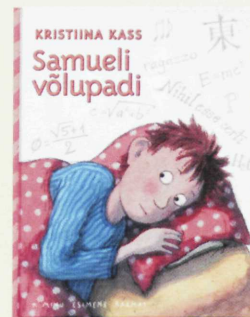
SAMUELI VÕLUPADI

Kristiina Kass
Tänapäev, 2006

Samuel Seebimull
on üheksa-aasta-
ne poiss, kellele ei
meeldi koolis käia. Ta arvab, et täiskas-
vanud on kooli välja mõelnud laste kiu-
samiseks. Ka emaga ei ole tal vedanud
— ema hakkab poja peale karjuma juba
enne, kui midagi paha on üldse juhtunud.
Ühel päeval muutub kõik. Samuel avas-
tab, et tema padi on võlupadi. Kui ta pa-
neb raamatu ööseks oma padja alla, on
tal hommikul kõik seal raamatus olevad
sõnad ja numbrid peas. Samuel muutub
äkki targaks ja populaarseks poisiks, te-
mast kirjutatakse ajalehes ja ta käib te-
levisioonis esinemas. Seebimullide pere
saab rikkaks ja kuulsaks. Kuid padja võ-
lujõud ei kesta igavesti...

Raamatut oli huvitav lugeda. Vahel
ma tahan, et mul oleks ka samasugune
võlupadi kui Samuelil. Siis saaksin kii-
rest targaks. Aga ma ei taha mingeid
autogrammikutte, kuigi telesaates olek-
sin nõus osalema küll.

Kristen Sekk (10 a), Lagedi

PÕNGERJATE LAULUD

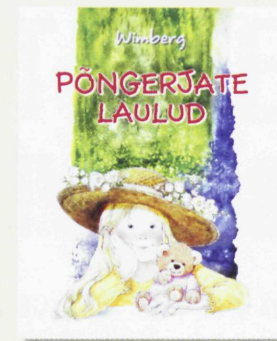
Wimberg
Varrak, 2006

Nagu pealkirigi
ütleb, on seda
raamatuparem
laulda kui lugeda. Eriti tore on seda raa-
matut laulda siis, kui oled vaadanud las-
tesaateid „Tweenie põngerjad” ja „Bu-
ratino tegutseb jälle”. Paljud luuletused
on mulle nendest saadetest tuttavad ja
me laulsime neid koos vennaga. Mu 3-
aastane vend on „Tweenie põngerjate”
suur fänn.

Vennale meeldib raamatust kõige
rohkem laul „Vestlus viie sõrmega”. Ta
otsib selle ise raamatust üles ja hakkab
laulma, nagu oskaks lugeda. Kõige nal-
jakam luuletus on minu meelest „Ärtu
Emand peast läks segi”.

Ma arvan, et see raamat sobib hästi
lasteaiastele, et koos vanematega
vahvaid laule laulda, aga ka kõigile neile,
kellele meeldivad lõbusad luule-
tused. Laulude kõrvale on
ilusad pildid joonistanud
Priit Rea.

Riite Kaaret (10 a), Lagedi

Priit Rea illustratsioon

Joonistanud Emma Sofia Rea (4 a),
Linnupesa lasteaed

Tähekeste toimetused ootab sinu pilte, jutte ja luuletusi postiaadressil Roosikrantsi 6, 10119, Tallinn või meiliaadressil taheke@taheke.ee. Võta aga pliats pihku ja ole loominguline!

TALV

Väike mina,
punanina,
tulen läbi lumesaju,
astun läbi lumeraju.
Laulan, tantsin ma,
mängin pilli ka.

Triinu Läst 3. kl, Kadrioru
Saksa gümnaasium

KÜLASKÄIK EHK KUIDAS LEIVAPURU VOODISSE SAI

Ükskord mõtles pudelipadi* külla minna lambavillapadjale. Siis mõtlesid nad koos, et lähevad hoopis kanasulepadjale külla. Läksidki rõõmuga. Ütlesid veel: „Tere! Lähme tekkidele külla!“

Tekkide nimed olid Suletekk ja Pehme tekk. Tekkid elasid emme-issi voodis. Seal nad sõid leiba ja jõid kohvi.

*padi, mis on tehtud plastpudelitest saadud kiust

Hipp Saar (5 a), Linnamäe

Joonistanud Sirel Tammiõto (5 a),
Rõõmutarekese lasteaed

APSAKAS

Apsakas on mitme käega paharet. Ta teeb alati pahandusi. Eriti meeldib talle minu tuba sassi ajada. See käib tal kähku. Koristada ei meeldi talle üldse. Sõna ei kuula ta ka. Apsakas tegutseb alati siis, kui ema ja isa on tööl ning mina olen sõpradega kodus. Siis on lõbu laialt. Püüan küll Apsakat tagasi hoida, aga tema kargab jalgadega voodisse, sööb kõik kommid, loobib kommipaberid laiali ja öppida ei lase ta ka. Siis kui ema ja isa koju tulevad, poeb Apsakas peitu.

Sander Solom, 2. kl,
Tõrva gümnaasium

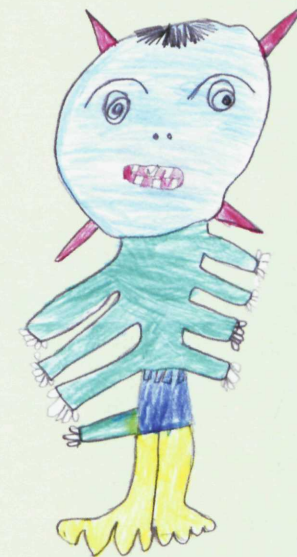
ELLE TAHAB JÄÄTIST

Ellel on jäätise isu. Ta avab jääkapi. Jääkapis istub tont, kellel on nina otsas jääpurikas. Kõik jäätised on ära söödud. Elle karjub vanaemale:

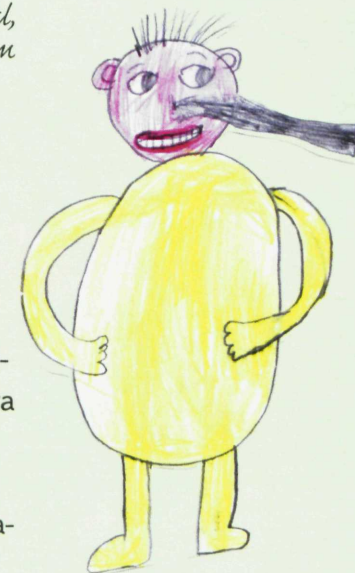
“Appi, tont, tont!”

Vanaema tuleb kööki ja pahandab tondiga.

Taaniet Isopp, 1. kl,
Rocca al Mare kool

Joonistanud Sander Solom,
2. kl, Tõrva gümnaasium

Joonistanud Kerdi Märt,
2. kl, Tõrva gümnaasium

LAIMIUKAS — TÄHEKESE HEA SÕBER

Tähekesel on palju häid sõpru. Neid leidub nii laste ja täiskasvanute hulgas kui ka teiste lasteajakirjade seas. Toremaid lasteajakirju ilmub nii Eestis kui ka välismaal. Tähekehe hea sõber Laimiukas ilmub Leedumaal.

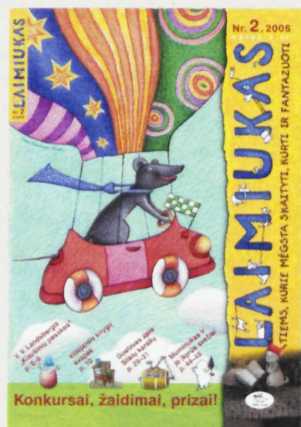

See Leedu kirjastuse Nieko Rimto välja antav lahe ajakiri on oma nime saanud ajakirja maskoti järgi. Laimiukas on väike heatahtlik tegelane, kes elab kujutluste maal õnne kuningriigis ja on sõbralikuks kaaslaseks kõigile neile, kes armastavad luua ja unistada.

Tähekesel ja Laimiukasel on palju ühist. Mõlemad ajakirjad avaldavad toredaid jutte ja luuletusi ning korraldavad lastele põnevaid võistlusi. Sõbrapäeva puhul otsustasid Täheke ja Laimiukas välja kuulutada ühise jutuvõistluse.

Laimiukase kunstnik Lina Valužiene joonistas ühe ilusa pildi ning nüüd ootavad mõlema ajakirja toimetused laste jutte, mis oleksid kirjutatud seda pilti vaadates. Kes võiks olla küll see kaunitar ja mida teevad tema juustes kalad? Mida võiks küll väarika olekuga lövi mõelda? Äkki on ta nõiutud?

Lood lõvist ja kaunitarist on oodatud Tähekehe meiliaadressile taheke@taheke.ee või postiaadressile Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn. Parimate lugude kirjutajatele on auhindadeks Laimiukase sünnipäevakalendrid ja ETV CD-plaat „Kõige suuremad sõbrad“. Võistluse tähtaeg on 28. veebruar.

VAHVAD VASTLAKUKLID

20. veebruaril on vastlapäev ja see on just see kõige õigem päev vahukoorekuklite söömiseks. Vastlakukleid saab osta ka poest, kuid veel toredam on süüa enda tehtud kukleid. Loona, Tormi ja Helena tahtsidki teha natuke põnevamaid kukleid, kui poekuklid seda on.

Lastel läks vaja:

1 pakk vahukoort, 2 teelusikatäit suhkrut, tops pähkkreemi, natuke maasikatoormoosi, paar peotäit külmutatud mustikaid ja kukleid (soovitavalt rosinatega).

Kõigepealt uuristasid lapsed rosinakuklitesse augud. Siis kloppisid koore vahule. Et Helenale ja Loonale meeldib hirmsasti roosa värv ja maitseb maasikamoos, lisasid nad suhkruga vahustatud koorele natuke maasikatoormoosi.

Tormi jälle armastab väga pähkkreemi limpsida. Seepärast panid lapsed igasse kuklisse esmalt lusikatäie pähkkreemi ja selle peale roosa maasikavahukoore. Eriti piduliku ilme andsid kuklitele otse sügavkülmikust võetud mustikad.

HELENALE MEELDIB, KUI VAHUKOOR ON ROOSA.

Lapsi juhendas ja pildistas Katri Smitt.

VURRID

Meie esivanemad tavatsesid vastlapäeval vurri meisterdada. Nad tegid vurri seajala väikesest kondist. Ka tänapäeva vastlapäeva sobib vurritegu õige hästi, ent kondi asemel võiksid kasutada hoopis nööpe või vildikat ja pappi.

Nööbivurr

- Otsi ema nööbikarbist kõige suurem kahe või nelja auguga nööp.
- Võta jupp nööri ja aja see nööbist läbi. Alul läbi ühe ja siis läbi teise augu.
- Sõlmi nööri otsad omavahel kokku.
- Lükka nööp nööri keskele ja vurr ongi valmis.

NURR
ON PAREM
KUI
VURR!

Nüüd sõltub sinu osavusest, kas saad vurri tööle. Keeruta vurri nööriotstest hoides nagu hüppenööri, nii et nöör läheks hästi keerdu. Nüüd tõmba nöör pingule ja lase siis lõdvaks ja siis jälle pingule ja lõdvaks. Õigesti töötav vurr hakkab mõnust urisema. Hoia vurr kindlasti juustest ja isa habemest eemal, sest see võib karvadesse niimoodi kinni jääda, et ei tule sealt enam ära.

Meisterdamist õpetas Mari Viik.

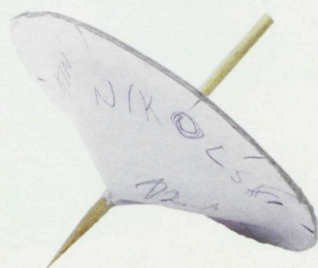
Vurr, mis joonistab mustreid

• Joonista papile ring ja lõika see välja. Et ring ikka ümmargune tuleks, võta appi tass või sirkel.

• Kaunista väljalõigatud papiketast mustritega.

• Torka ketta keskele nõela, hambatiku või mõne muu terava orgiga auk ja lükka sellest läbi vildikas.

Mustrivurr on valmis! Ära keeruta seda puhatal laual või laudlinal, vaid ikka paberi peal.

Vurr, mis pöörleb pööraselt

1. Lõika tugevast paberist ketas.

2. Tee ketta keskkohani sisselõige.

3. Lõika ketta serva väikesed sälgid.

4. Liimi ketta koonuseks.

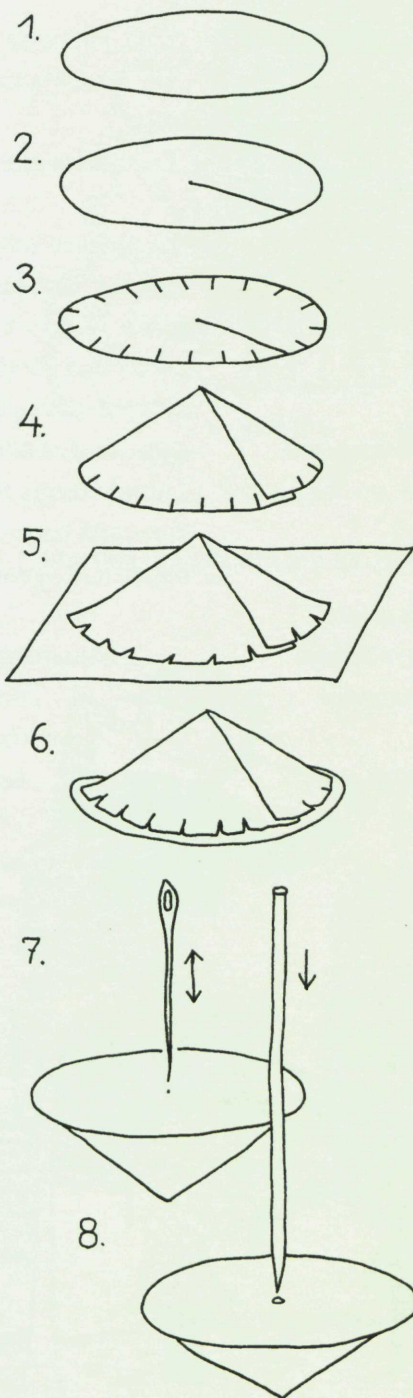
5. Pane ketta sälgutatud serva alla liimi ja kleebi koonus papile.

6. Lõika papiketast koos koonusega välja. See on vurri kere.

7. Tee vurri kere sileda külje keskele terava nõelaga auk.

8. Torka grilltikki auku ja suru see otse läbi vurri.

Selline vurr on väga nobe keerlema. Proovi järele!

Meisterdanud Konstantin Nikolski (12 a), Juhan Mihkel Sirge (12 a) ja Aavo Talvar (13 a)

Inimsööja jääb lõunale hiljaks.
„Oh mind vaesekest!“ kaebleb ta. „Jälle saan söögiks ainult külma kätt!“

„Ema, hiir ronis piimanõusse!“
„Oi, Juku! Ma loodan, et sa võtsid ta sealt välja!“
„Ei, aga ma pistsin nõusse kassi!“

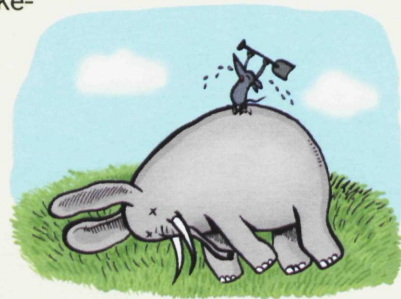

„Kas sulle, Juku, ei tundu ime-lik, et televiisorist enam muud ei tule kui politsei- ja tuletõrje-teated? Täna õhtul on näidatud ainult tulekahjusid!“

„Aga isa, ema viis teleka hommikul parandusse. See, mida sa kogu õhtu vahtinud oled, on hoopis kamin!“

Hiir abiellub oma ammuse armsama — ele- vandiga. Kohe pärast pulmapidu elevant sureb. Nüüd valab hiir kibedaid pisaraid. „Ära nüüd nõnda kurvasta,“ lohutavad teda sõbrad. „Oli ju hea, et said ühegi päeva kallike- sega abielus olla.“

„Abielu kestis tõesti vaid päeva,“ nutab hiir, „aga kogu ülejäänud elu pean ma nüüd hauda kaevama!“

Ahv läheb loomaaiadirektori juurde ja ütleb:
„Ma nõuan, et paigutaksite mu elama mingisse teise puuri. Ma ei suuda enam elada papagoi ja kaelkirjaku vahel!“

„Aga miks siis?“ küsib direktor.
„Papagoi räägib päev läbi anekdoote ja kaelkirjak naerab nende peale ööd otsa!“

Stjuardess küsib reisijalt:

„Kas närimiskumm ikka aitas kõrvade lukkuminemise vastu, kui lennuk õhku tõusis?“

„Täna, aitas küll. Ainult nüüd on seda väga raske kõrvadest kätte saada!“

PIKAD LINAD-PIKAD NINAD

Ühte neist
kujundeist ei
leia sa mütsilt.
Millist?

Muri on oma kondi ära kaotanud. Aita tal see üles leida!

Millised liitsõnad sa siit leiad?

Kaks sõpra õngitsevad. Kummal näkkas kala?

Joonistanud Elina Sildre

Tähekesse toimetus ootab vastuseid 20. veebruariks meiliaadressil ristsona@taheke.ee või postkaardil aadressiga Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn. Lahendajate vahel loositakse välja DVD lastelavastusega „Karlssoon katuselt“!

JAANUARIKUU „ARVA ÄRA!“ VÕITJA ON PAULIINE PÖLDMAA TALLINNAST. PALJU ÕNNE!

LEGO CITY® UUS TULETÖRJAJAAM

- Uus tule tõrjajaam kangelaslike tule tõrjajatega
- Garaazi ukсед avanevad - kiirusta appi
- Suur tule tõrjaveek - nool tõuseb 39 cm kõrgusele
- Tule tõrjapealikul on oma vahva maastur

Kui mitut tule tõrjajat näed sa siin lehel?
Oige vastus tähistab ristiga

4 11 16

Nimi _____
Address _____

HIND 15 KROONI

uus